

عکس: AP

چرا روسیه از پیمان منع موشک های هسته ای میان برد خارج شد؟

جنگ سرد تسلیحاتی

شد و روسیه را به نقض ابتدایی این پیمان متهم نمود؛
انهامی که مسکو آن را قویاً رد کرده است.
با این حال، کرملین حاضر شد تا زمانی که آمریکا از استقرار این موشک‌ها پرهیز کند، خود نیز آنها را به کار نکیرد.

در پی تشدید تنش‌ها میان مسکو و واشنگتن، آسوشیتدپرس به نقل از وزارت خارجه روسیه خبر داد که این کشور دیگر به تعلیق داوطلبانه استقرار موشک‌های میان‌برد پایبند نیست.
خروج مسکو از این معاهده چندین دهه‌ای به نگرانی‌ها بابت آغاز رقابتی جدید، در حوزه این تسلیحات دامن زده است؛
رقابتی که یادآور دوران جنگ سرد خواهد بود.

پیمان منع موشک های هسته ای میان‌برد (آی‌ان‌اف) که در سال ۱۹۸۷ میان ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی امضا شد، استقرار موشک‌های کوتاه‌برد و میان‌برد بین قدرت‌های نظامی پیشروی جهان را ممنوع می‌کرد.
دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا در سال ۲۰۱۹ از این پیمان خارج

ایالات متحده و متحدانش موجب شکل‌گیری ظرفیت‌های موشکی بی‌ثبات‌کننده در نزدیکی روسیه شده که تهدیدی مستقیم علیه امنیت کشور ماست و پیامدهای زیانباری برای ثبات منطقه‌ای و جهانی دارد؛
از جمله تشدید خطرناک تنش میان قدرت‌های هسته‌ای.
«وزارت خارجه روسیه پیشتر در قالب معاهده نیروهای هسته‌ای میان‌برد پذیرفته بود، ملزم نمی‌داند.

خروج مسکو از آی‌ان‌اف همچنین سه روز پس از آن صورت گرفت که دونالد ترامپ دستور داد دو زیردریایی هسته‌ای آمریکا در پاسخ به تهدید هسته‌ای دیمیتری مدودف، رئیس جمهوری پیشین روسیه و معاون کنونی شورای امنیت این کشور مجدداً جابه‌جا شوند.
شامگاه دوشنبه، مدودف با انتشار پستی در شبکه اجتماعی اکس با اشاره به بیانیه وزارت خارجه روسیه در رابطه با خروج از آی‌ان‌اف، آن نتیجه سیاست‌های «ضردوسی»

کشورهای عضو ناتو دانست.
او در ادامه هشدار داد: «منتظر گام‌های بعدی باشید.»

در عین حال، مسکو تلاش کرده تا جابه‌جایی زیردریایی‌های آمریکایی و خروج روسیه از آی‌ان‌اف را کم‌اهمیت جلوه داده و بر پرهیز از تنش هسته‌ای تأکید کند.
روز دوشنبه، دیمیتری پسکوف در مورد تصمیم ترامپ برای جابه‌جایی زیردریایی‌ها گفت: «روسیه همواره مسئله عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای را با جدیت دنبال می‌کند و معتقد است که همه طرف‌ها باید در استفاده از ادبیات هسته‌ای، نهایت احتیاط را به خرج دهند.»
هرچند مشخص نیست کرملین چه انگیزه‌ای از کنارگذاشتن معاهده آی‌ان‌اف دارد، اما چهار روز پیش از این اقدام، آسوشیتدپرس در نقل قولی از ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه خبر داد که تولید جدیدترین موشک‌های هاپرسونیک (ارشنیک) در این کشور آغاز شده و قرار است همین امسال در بلاوس مستقر شوند.
این موشک‌ها از نوع میان‌برد بوده

و ذیل ممنوعیت پیمان آی‌ان‌اف قرار می‌گیرند.

فرمانده نیروی موشکی روسیه اعلام کرده موشک جدید ارشنیک که برای اولین بار در نوامبر گذشته علیه اوکراین استفاده شد، بردی دارد که می‌تواند سراسر اروپا را هدف قرار دهد.

این موشک همچنین توان حمل کلاهک‌های متعارف و هسته‌ای را داراست.
پوتین نیز در تمجید از این موشک گفته که سرچنگی‌های متعدد آن با سرعتی تا ۱۰ برابر سرعت صوت به سوی هدف شیرجه می‌زنند و قابل رهگیری نیستند؛
به طوری که حتی در حملات متعارف نیز قدرت تخریبی آنها می‌تواند به اندازه یک حمله هسته‌ای باشد.
او هشدار داده اگر کشورهای عضو ناتو به اوکراین اجازه دهند از موشک‌های دوربرد خود برای حمله به خاک روسیه استفاده کند، ممکن است از ارشنیک علیه آن کشورها استفاده شود.

در میمتری پسکوف، سخنگوی کرملین در پاسخ به اینکه روسیه چه زمانی و در کجا موشک‌های میان‌برد را مستقر خواهد کرد، گفت: «این موضوعی نیست که از پیش اعلام شود. روسیه دیگر محدودیتی برای خود قائل نیست و اگر لازم بداند، حق دارد اقدامات مقتضی انجام دهد.»

فروپاشی آی‌ان‌اف و بازگشت روح جنگ سرد
فروپاشی کامل معاهده آی‌ان‌اف و تنش‌های فزاینده میان روسیه و غرب بر سر جنگ اوکراین، نگرانی‌ها درباره بازگشت به رقابتی خطرناک در سطح جنگ سرد را در غرب افزایش داده است؛
رقابتی که در آن، موشک‌های بسیار سریع و مسلح به کلاهک هسته‌ای می‌توانند در عرض چند دقیقه و بدون آنکه به دشمن امکان دفاع بدهند، به پایتخت آن اصابت کنند.
رسانه‌های رسمی روسیه حتی مدعی شده‌اند که موشک اورشنیک می‌تواند پایگاه هوایی رامشتاین در آلمان را تنها در ۱۵ دقیقه هدف قرار دهد.
آمریکا هم‌انطور که گفته شد، آمریکا هنگام خروج از معاهده آی‌ان‌اف مدعی شده بود که عملاً فقط واشنگتن به این توافق پایبند ماند.
تا آن زمان، پنتاگون از محدودیت‌های این توافق ناخشنود بود، چرا که طبق مفاد آن، آمریکا اجازه نداشت سلاح موشک میان‌بردی را در آسیا مستقر کند؛
منطقه‌ای که چنین تسلیحاتی برای دفاع از تایوان، جزیره‌ای قانوناً متعلق به چین

است، بسیار حیاتی تلقی می‌شوند.
اتهام‌زنی‌های مربوط به نقض این توافق از سوی روسیه به سال ۲۰۱۴ بازمی‌گردد، زمانی که دولت باراک اوباما اولین بار این مسأله را مطرح کرد.
بر اساس آی‌ان‌اف، استقرار موشک‌های بالستیک و کروز زمین‌پایه با برد ۵۰۰ تا ۵۵۰۰ کیلومتر ممنوع هستند.
در پی این توافق، بیش از ۲۶۰۰ موشک آمریکایی و شوروی منهدم شدند؛
اقدامی که در زمان خود گام مهمی به شمار می‌رفت.

تنها توافق بزرگ باقی‌مانده در زمینه کنترل تسلیحات میان مسکو و واشنگتن پیمان «استارت‌نو» است؛
اما پوتین در سال ۲۰۲۳ اعلام کرد روسیه مشارکت خود در این توافق را تعلیق کرده است.
این پیمان نیز سال آینده منقضی می‌شود.

فیلیپ بریدلو، ژنرال بازنشسته و فرمانده پیشین نیروهای آمریکایی در اروپا طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۶ گفت که از اقدام اخیر روسیه در انداختن شگفت‌زده نشده است؛
خصوصاً آنکه این تصمیم بلافاصله پس از تهدید ترامپ به اقدامات سخت‌گیرانه‌تر علیه مسکو در قبال جنگ اوکراین اتخاذ شد.

او اظهار کرد: «این شیوه‌ای کاملاً آشناست که روسیه هر وقت بخواهد غرب را بترساند یا از تصمیم باز بدارد، آن را به کار می‌برد.
هر بار که غرب در آستانه اتخاذ تغییری

مهم باشد، مثل ارسال سلاح‌های جدید به اوکراین، شاهد چنین واکنش‌هایی از سوی مسکو هستیم .»

پن ایپرس، خبرنگار باسابقه دیلی تلگراف که حوزه روسیه را پوشش می‌دهد، معتقد است که اقدام روسیه در جهت بازگذاشتن

درب‌های بازگشت به توافق‌های دوران جنگ سرد است.

او توضیح داد: «کرملین علاقه‌مند است به توافق‌های امنیتی دوران جنگ سرد بازگردد و پس از پیشنهاد بایدن برای تمدید معاهده استارت نو در ژانویه ۲۰۲۱ که سال آینده منقضی می‌شود، بلافاصله پیشنهاد تعدید معاهده آی‌ان‌اف را به عنوان گام بعدی مطرح کرد.»

ایرپس خاطرنشان کرد: «تصمیم اخیر روسیه برای نادیده گرفتن معاهده آی‌ان‌اف سطح تنش‌ها را افزایش می‌دهد و سیاست اوکراین را هدف قرار دادن روزافزون اهداف داخل روسیه که متحدها کی‌یف باها آن را به خاطر مدیریت تنش‌ها منع کرده‌اند، بر آتش این تنش‌ها می‌دمد.»

که سلام بدون تعهد قبلی‌اش به سیاست‌های اتخاذ شده توسط دولت‌ش، از چشم‌پوشی از حملات اسرائیل گرفته تا مانع‌تراشی در بازسازی، امتناع از تأمین بودجه نیازهای آسیب‌دیدگان و کارشکنی در هر نهادی که به محیط مقاومت خدمت می‌کند، با مشارکتش در خطرناک‌ترین توطئه از سال ۱۹۸۹: کودتا علیه توافق طائف و نابودی یکباره قانون اساسی، به جایگاه فعلی‌اش نمی‌رسید!

آنچه نواف سلام روز سه‌شنبه انجام داد و آنچه رئیس جمهوری و همه حاضران در جلسه دولت با آن موافقت کردند، همه تنها یک هدف را دنبال می‌کنند: تضعیف چهارچوب حاکم بر زندگی قانونی و ملی در لبنان. پذیرش برگه رضایت از واشنگتن و ریاض چیزی جز پذیرش صریح سوق دادن کشور، هرچند به تدریج، به آستانه انفجار نیست. شاید این افراد خود را فریب می‌دهند که جنگ جاری اسرائیل و آنچه سوریه از زمان سرنگونی بشار اسد شاهد بوده است، ممکن است پوشش یک قیمومیت خارجی باشد. دغغه او نه تنها خشنود کردن واشنگتن و ریاض، بلکه برداشتن گام‌های محکم برای تضعیف پروژه مقاومت و مقابله با اشغالگری است. تحولات اخیر نشان داده است

منبع: الاخبار

جهان

۵

بدون روتوش

محمدمحسن فایضی کارشناس مسائل فلسطین

نگاه اسرائیلی ها به جنگ با تهران: مطلوبِ ممکن
مرکز مطالعات امنیت ملی اسرائیل (INSS) یکی از مراکز مهم و باسابقه درون سرزمین‌های اشغالی است که خروجی‌های آن بواسطه شخصیت‌های شاغل در آن همواره بسیار مورد توجه بوده است.
یکی از اقدامات مستمر این مرکز از سال ۲۰۰۵، انتشار نظرسنجی‌های دقیق و گسترده از جامعه صهیونیستی با تفکیک برخی شکاف‌های اجتماعی مثل اعراب اسرائیلی، یهودیان، حریدی‌ها و...

نظرسنجی‌های پایانی هر سال میلادی این مرکز که بخشی از آن به نخست‌وزیر و رئیس جمهوری اعطا می‌شود، بواسطه استمرار آن و ظرفیت مقایسه با سال‌های پیشین، همواره مورد توجه بوده است.
حال این مرکز به بهانه تحولات اخیر، نظرسنجی‌ای از جامعه صهیونیستی منتشر کرده است که نکات حائز توجهی دارد.

در این ستون کوتاه به سه سؤال مرتبط با جنگ با ایران می‌پردازیم.
یکی از سؤالات که غیرمستقیم نگاه آنها به جنگ اخیر با ایران را نشان می‌دهد و البته قطعاً متأثر از چالش‌ها و اختلافات میان نخست‌وزیر و رئیس ستادکل ارتش اسرائیل هم هست، میزان اعتماد به نتایج‌ها و اینال ضمیر است.
براساس نتایج در جامعه یهودی، میزان اعتماد به نتایج‌ها ۳۷ درصد اما میزان اعتماد به ضمیر رئیس ستادکل ارتش ۷۳ درصد است.
اختلاف میزان اعتبار و اعتماد ضمیر می‌تواند یکی از دلایل تنش‌های روزهای اخیر در فضای اسرائیل باشد.
تنش‌ی که بیشتر از سوی طرفداران نتایج‌ها دنبال می‌شود و به بهانه مخالفت‌های ضمیر با اشغال دوباره نوارغزه او را به کودتا و نافرمانی متهم و خواستار استعفاش در صورت عدم اطاعت کامل از کابینه و تصمیمات سیاسی‌اند.

اما مقبولیت رئیس ستادکل ارتش نشان می‌دهد از مجموع عملکرد مقابل نسبی وجود دارد.
با آنکه میزان رضایت از ارتش ۸۸ درصد بوده است.

در بخش دیگری از نظرسنجی حول نگرش صهیونیست‌ها به نتایج جنگ غزه و ایران سؤال شده است.
علی‌رغم اینکه اعتراضات و مخالفت‌هایی بالاخص از سوی برخی شخصیت‌ها در روزهای اخیر در خصوص سیاست جنگی نتایج‌ها مقابل ایران یا عدم آزادی اسرا دیده و شنیده می‌شود، اما همچنان این گزاره که از نتایج روزهای ابتدایی جنگ با ایران بیرون آمده بود، برقرار است که می‌توان گفت: «جامعه صهیونیستی اقدام نظامی علیه تهران را لازم و موفقیت‌آمیز می‌داند.»

براساس نظرسنجی مرکز مطالعات امنیت ملی ۷۰ درصد ارتش اسرائیل را هم در جنگ غزه و هم جنگ با ایران پیروز می‌دانند و از آن رضایت دارند.

براساس نظرسنجی، یهودیان صهیونیست در پاسخ به میزان رضایت از جنگ ۱۲ روزه، تنها ۵ درصد گزینه عدم رضایت بالا را انتخاب کرده‌اند.

۲۲ درصد متوسط و ۷۱ درصد کامل یا حدوداً از دستاوردهای جنگ علیه تهران رضایت داشته‌اند.
این رضایت نسبی البته لزوماً به معنی پایان نبرد و تنش هم نیست.
براساس سؤال دیگری ۶۱ درصد معتقدند اسرائیل در طی یک سال آینده مجبور خواهد بود دوباره حمله به تهران را تکرار کند.
این درحالی است که تنها ۲۲ درصد با امکان تکرار جنگ مخالفت کرده‌اند.
باید توجه داشت که نظرسنجی‌ها برساخته از روایت رسانه‌ای ساخته شده در ذهن هاست.
این مسأله هیچ ربط مستقیمی به آنکه چه کسی پیروز جنگ ۱۲ روزه ایران همدل در مقابل تهاجم بزرگ اسرائیلی-آمریکایی با همراهی سرویس‌ها و کشورهای دیگر است، ندارد.
بلکه نشان می‌دهد که نادانگی ذهنی صهیونیست‌ها برای تکرار جنگ را می‌توان با ساده‌سازی مسأله، مثبت ارزیابی کرد.
مسأله‌ای که با اقدامات رسانه‌ای و البته نبرد در حیطه خاکستری می‌توان دستکاری و کاهشی کرد.